

Martin Michael Driessen, winnaar van de ECI Literatuurprijs

‘Ik zet mijn emoties om in avonturen’

Een Wikipediapagina heeft Martin Michael Driessen niet, en vrolijk komt hij uit voor het archaische karakter van zijn werk. Maar met zijn novellenbundel *Rivieren* haalde hij toch maar mooi de ECI Literatuurprijs binnen.

LENNART VAN DURME

Alles stroomt. Zeker in de carrière van de Nederlandse schrijver Martin Michael Driessen (62). Een kwarteeuw lang trok hij kriskras door zijn vaderland, Frankrijk en Duitsland om er de kost te verdienen als theater- en operaregisseur. Naast het podium kende de tweetalige Driessen succes met vertalingen van toneelteksten naar het Duits.

De drang om van de planken naar de literatuur te trekken bleek dwingend. In 1999 debuteerde Driessen met een roman, *Gars*; pas in 2012 volgde zijn tweede, *Vader van God*. Ze werden door recensenten op lof onthaald, maar desondanks bleef Driessens werk een geheimtip. Donderdagavond kreeg hij van de professionele jury én van de lezersjury de ECI Literatuurprijs, samen goed voor 60.000 euro. Ze bekroonden *Rivieren*, drie lange verhalen waarin waterlopen in allerlei gedaanten de personages ingrijpend veranderen. Driessen haalde het van doorgewinterde favorieten als Connie Palmen en Arnon Grunberg. Hij volgt op de erelijst Jeroen Brouwers op.

U woont op een ark. Vanwaar die fascinatie voor het water?

‘Het mooie aan het water is dat het een krachtig symbool is voor veel dingen. Net zoals het vuur, dat tegelijkertijd mooi, bedreigend en vernietigend is. In het eerste verhaal van *Rivieren* sleurt de rivier een alcoholverslaafde acteur mee naar de ondergang. Daar is het water een zelfdestructieve stroom, die nauwelijks te besturen valt. In het tweede verhaal, over de levensloop van twee Duitse vlotters, staat de rivier voor de vergankelijkheid van het leven. Het derde verhaal gaat over een Frans domein waarin twee families elkaar generaties lang bekampen. De rivier tussen hun domeinen legt de grilligheid en onberekenbaarheid van grenzen bloot.’

Hoe kwam u op het idee om de verhalen via één symbool losjes met elkaar te verbinden?

‘Dat proces is zoals een koraalrif. Langzaam, bijna onmerkbaar groeide het idee. Maar ik manipuleerde het natuurlijk ook. De metafoor van de rivieren liet me niet los.

Martin Michael Driessen: eindelijk ontdekt door het grote publiek. © Hollandse Hoogte

Peter Vandermeersch geeft uit naam van de lezers van NRC Handelsblad en De Standaard de ECI-lezersprijs aan Martin Michael Driessen. © belgaimage

Ook de lucht en de andere elementen spelen een rol in mijn werk.’

Uw eerdere boeken werden positief onthaald door recensenten, maar het publiekssucces bleef uit. Stak dat?

‘Miskend heb ik me nooit gevoeld. Ik had nooit durven te hopen dat puur literaire verhalen als de mijne een groot lezerspubliek zouden bereiken. Daarom ben ik ook zo blij met de prijs van de ECI-lezersjury. Die erkenning is een bevestiging van de manier waarop ik probeer te schrijven. Mijn werk onderscheidt zich van de meeste andere boeken die de boekenbijlagen vandaag bejubelen. Mijn vertellingen zijn geen egodocumenten. Als ik zo persoonlijk zou schrijven, dan zou ik vinden dat ik mijn talent tekort doe. Mijn verhalen zijn gesitueerd in een ander universum, mijn personages staan buiten de tijd. Juist daarom ben ik zo blij dat dit onmodieuze concept aanslaat.’

‘Ik ben blij dat mijn onmodieuze concept bij de lezers aanslaat’

U gebruikt steevast de term ‘vertellingen’ om uw werk te beschrijven.

‘Omdat ik het verhaal hoog in het vaandel voer. Dat is de kern van mijn schrijverschap. En dan gaat het niet per se om veel te vertellen, maar om het vatten van de mens. Mijn verhalen zijn parabels. Ik zoek iets dat me raakt, een gevoel, een angst. Dat duw ik dan van mezelf weg door personages te scheppen. Zo kom ik tot de kiem van een vertelling.’

Ontbrak dat gevoel in de dertien jaar tussen uw debuut en uw tweede roman?

‘Ik had in die tijd inderdaad moeite om een persoonlijke ervaring te transformeren tot literatuur. Aan mijn debuut ging het verlies van een zootje vooraf. Het heeft jaren van rouw gekost om dat om te zetten in een parabel van de liefde van een vader voor zijn zoon, mijn tweede boek.’

Kan schrijven een vlucht zijn?

‘Ik denk niet dat ik zo’n romanticus ben. Ik zet emoties liever om in avonturen. In mijn jeugd heb ik nog de kleuren van de nationale Nederlandse schermploeg verdedigd. Ik zag er iets ridderlijks in om elkaar met blote klingen te bevechten. Mijn interesse voor vliegen heb ik omgezet in een vliegbrevet. Door te zeilen en wilde rivieren af te varen, herbeleef ik mijn fascinatie voor water. En natuurlijk ook door erover te schrijven.’

‘Rivieren’ van Martin Michael Driessen is uitgegeven bij Van Oorschot.